als je lacht. Je zult mijn model verschrikken."

Charibdis keerde zich haastig om en deinsde achteruit voor den uitgestrekten arm van een ledepop, gekleed in de uniform van een politieagent.

„Hè, daar schrik ik van," zei hij. „Voor den Heiligen Hermandad heb ik altijd ontzag."

„Zeg, Lou, we weten niet wat we dragen zullen op het gemaskerd bal van de Beerninks. Hoe ga jij ?"

„Dat weet ik nog niet !"

„We ontmoetten Harmans daar straks. Hij sprak over een toreadorkostuum. Dat zal hem wel goed staan, denk ik ! We hebben hem er tusschen genomen !"

„Waarover ?"

„Wel, over dien bankzwendel ! Een zekere Tasman, een bankemployé heeft zijn firma opgelicht voor een paar ton. Heb je 't niet gelezen ? Het heeft in de ochtendbladen gestaan. We vroegen Harmans wanneer *hij* naar Amerika vlucht ?"

Allen lachten.

„Stel je voor de solide, respectabele Harmans beschuldigd van zoo iets," gierde Scylla. „Ik geloof niet, dat hij ooit schuld gemaakt heeft in zijn leven. Die andere snuiter zat er dieper in. Bepaald een vrouw in 't spel. Hij zal wel een jaar of zeven krijgen."

„Hou nou op met je gezwam ! Wat zullen we dragen op het bal ? Heb jij geen idée voor ons, Lou ? Laten we alle drie hetzelfde kostuum nemen !"

„Dank je wel !" zei Duinstee. „Ik wensch niet verantwoordelijk gesteld te worden voor jullie dwaasheden !"

„Neen, je hebt al genoeg aan die van jezelven. Kun je ons niet helpen met een of ander ?

We zitten bedenkelijk op zwart zaad !"

Louis lachte.

't Was niet de eerste maal dat de tweelingen met een dergelijk verzoek tot hem kwamen. Soms, als het niet mogelijk was zich met een grap eraf te maken en Scylla en Charibdis in werkelijkheid „den bodem hunner schatkist zagen," zooals zij gewend waren een gebrek aan klinkenden munt aan te duiden, had Duinstee hen wel eens met een voorschot geholpen.

„Je kunt die politieuniform krijgen ! — Wacht," ging hij voort. „Ik heb een idee !"

„Wel ?"

„Zijn jullie kerels voor een goede grap te vinden ?"

De tweelingen glimlachten over deze onnoodige vraag.

„Als jullie mij helpen, zullen we Harmans een fijne kool stoven."

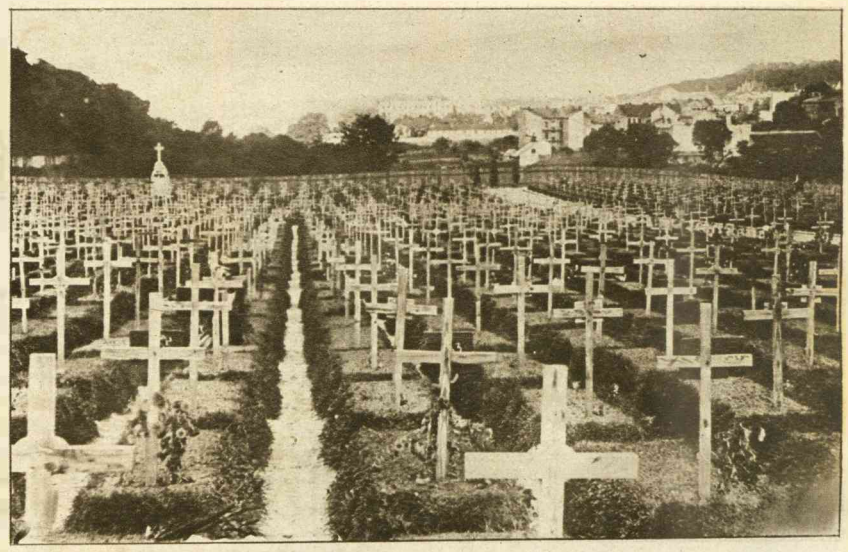
TROEPEN DER GEALLIËERDEN LANDEN TE SALONIKI.

Gezicht op de buitenhaven van Saloniki, waar de troepenlanding der Geallieerden plaats vond. De soldaten kampeeren voorloopig buiten de stad; het spoorwegstation is niet door hen bezet. (Saloniki is de hoofdstad van het voormalig Turksch-Macedonische wilajet Saloniki, aan de Golf van dien naam. De stad, die in 1913 Grieksch werd, telt ongeveer 98.000 inwoners. De troepenlanding had plaats om de Bulgaarsche actie tegen Servië, zoo noodig, te stuiten).

DE VERKEERSWEGEN AAN HET OOSTELIJKE FRONT.

Door den slechten toestand waarin de wegen aan het Oostelijke front verkeeren, gaat het vervoer van gewonden en oorlogsmateriaal dikwijls met ontzettende moeilijkheden gepaard. Vaak zijn de verbindingswegen zoo slecht, dat groote afstanden op vlotten en schuiten moeten worden afgelegd. (V.F.B.)

EEN OORLOGSGRAF.

Een afschuwelijk tijdsbeeld : een der vele oorlogsgraven, zooals deze in de strijdende landen zijn aangelegd voor de in den oorlog gevallen soldaten. Eenvoudig houten kruisen, in onafzienbare rijen oprijzend, zijn ter nagedachtenis aan de voor hun vaderland gesneuvelden, op de graven opgericht. (V.F.B.)

NA DEN AANVAL.

Een Oostenrijksche batterij zwaar geschut, na een afgeslagen aanval der Russen. (V.F.B.)